

A rablóknak eladott asszony

Máma nem hisznek ilyesminek. Valamikor a betyárok, ha csak lehetett egy olyan asszonyt vettek meg, akinek első gyereke született. Itt nem oly messze van Berdárka, oszt ott vót egy ember, hát kérem szépen, ő eladta a feleségét. Szántott a mezőn, oszt elmentek hozzá a betyárok, hogy nem-e tudna nekik olyan asszonyt valahol, akinek első gyereke lesz, ők megfizetnek érte.

– Hát honnan tudjak? – aszongya. – De ha jól megfizettek, rendesen, nekem is olyan feleségem van. Most lesz má’ hét hónapos – azt mondja –, hát én mást nem tudok, itt van az enyim!

Hát eladta a feleségét egy zsák aranyér’. Mer’ kérdezte tőle a betyár, hogy fehér pézé’ adja-e, vagy sárgáé’. Neki csak a sárga kellett, mer’ az arany péz vót. Akkor, oszt kérdezte tőle a pogány:

– Hova fogod küdenyi nekünk, hol tuggyuk meffogni?

Aszongya:

– Elküdüm őt a malomba. Ha mén odafele, ott ne bántsátok. Majd ha fog gyönnyi visszafele, akkor fogjátok meg!

Ahogy ez mevvót, otthagya a szántást, hazagyött, adott egy kis életet a feleségének, oszt elküdte a malomba.

– Ha’ minek vigyek – aszongya –, hát van itthon liszt!

– De ereggy, vigyel, mer’ meg fog állanyi a malom.

Hát vitte szegény asszony, oszt mikor gyött visszafele, megfогták. Nekik ő azé’ kellett, mer’ ilyenkor az anyát hirtelen leszúrják és a gyereket még élve kiveszik belőle. Annak a gyereknek levágják a kezét, ők azt a csöpp semmiséget messzáríccsák és az a kéz minden zárat kinyit. Avval kinyílik minden zár, minden zörgés nékü’. Nincs olyan zár, ha ráteszi azt a kezét, hogy le ne pattanjon. Bármilyen vertheim zár lesz, a’ lepattan. De ahho’ lélek is kell, meg szív is kell, olyasmit megtenni. Hisznek, vagy nem hisznek, ez így van. De hát má’ máma ilyesmivel nem foglalkoznak.